

bilo nabavljenega v zadnjem desetletju. V letu smo za knjižnico Pobrežje nabavili 500 novitet, od tega kar 183 poljudnoznanstvenih knjig.

Prizadevni svet krajevne skupnosti Pekre-Limbuš je že pred dvema letoma začel akcijo za prizidek k domu Svobode v Pekrah. OZD Marles je prispevala načrte, krajani pa so se obvezali, da bi vsa nekvalificirana dela opravili sami, seveda če bi jih kulturna skupnost Maribor in KS Slovenije finančno podprli. Letos se dalje od načrta ni premaknilo. Poskusili bodo znova.

V prizidku bi dobila nov prostor knjižnica Pekre, ki jo je Mariborska knjižnica usposobila kot zunanjo enoto že 1974, a je ostala v svojem utesnjenem prostoru. Ni več prostora za knjige, pa tudi za skupine otrok, ki prihajajo k pravljničnim uram in se stiskajo v nezadostnem čitalniškem koticu.

Za leto 1979 načrtujemo v knjižnici usposobitev knjižnice Lovrenc na Pohorju. Obdelali bomo ves vrednejši knjižni fond sedanje ljudske knjižnice, nabavili novo knjižnično opremo in omogočili, da bo redno odprta kot 9. zunanja enota Mariborske knjižnice.

France Planteu

Obnovljena knjižnica v Rogaški Slatini

V Rogaški Slatini, znanem letoviškem kraju v sicer manj razviti šmarski občini, so takoj po osvoboditvi zasnovali ljudsko knjižnico, ki se je z leti razvila v eno najuspešnejših in najbolj obiskovanih v Sloveniji. Toda po letu 1965 je zaradi kadrovskih, gmotnih in drugih razlogov začela hirati, dokler sploh ni zaprla svojih vrat. Po daljšem premoru so jo za letošnji krajevni praznik obnovljeno ponovno odprli.

Obnova splošne izobraževalne knjižnice v Rogaški Slatini sodi v akcijo Kulturne skupnosti Slovenije, s katero želi pospešiti knjižničarstvo na manj razvitih območjih. V ta namen je šmarski občinski kulturni skupnosti dodelila večji znesek, ki ga je ta obogatila s svojim prispevkom. Po daljših težavah se je v Rogaški Slatini posrečilo pridobiti za knjižnico nove prostore — v najstarejši zgradbi v kraju, v mogočnem zdraviliškem domu. Letos spomladi so jih z okusom preuredili, vanje pa namestili novo opremo in knjige, ki jih je za začetek 3000. Od teh jih je 2000 še iz nekdanje knjižnice, 1000

pa so jih dokupili. Knjižnične prostore so ozaljšali z izbranimi slikami. Za preureditev in obnovo so odšteli 20.000 dinarjev. Strokovno sta knjižnico uredili požrtvovalni učiteljici Gustika Završnikova in Nada Ferlinčeva. Knjižnica ima leposlovni, družbeni in mladinski oddelek, odprta pa je dvakrat tedensko. V načrtu ima različne spremljevalne dejavnosti — literarne in debatne večere, razgovore z ustvarjalci, predavanja in razstave. Postati želi živo središče kulturnega življenja v kraju.

Ob otvoritvi je spregovorila vodja republiške matične službe Ančka Korže-Strajnarjeva, mladina pa je pripravila recital, posvečen spominu na dva ugledna krajana — dr. Franceta Kidriča in njegovega sina Borisa Kidriča.

Dvajset let Cankarjeve knjižnice na Vrhniki

Letos mineva dvajset let, odkar je Skupščina občine Vrhnika ustanovila Ljudsko knjižnico na Vrhniki kot samostojen zavod.

Svoje prostore je dobila v leseni baraki, kjer danes stoji prikupen obrat družbene prehrane Industrije usnja Vrhnika. Za police so služili stari bančni pulti. Vodja knjižnice je bil Ivan Michler, ki je postavil temelje strokovni ureditvi knjižnice. V prvem letu delovanja je štel knjižni sklad 912 enot; knjižnico je obiskalo 329 občanov, ki so si izposodili 697 knjig.

Jeseni leta 1962 se je knjižnica preselila v dom krajevne skupnosti, kjer je še danes. Knjižni sklad, ki je le počasi rasel, saj je knjižnica nakupovala le po eno knjigo na 30 do 35 prebivalcev, je zadovoljeval potrebe občanov, ki so si želeli branja za razvedrilo; mladina je dobivala knjige za obvezno branje, za družboslovno ali marksistično literaturo pa so povprašali le redki. Knjižnični prostor je meril 45 m². Knjige so bile urejene po pultnem sistemu, knjižnica je poslovala za bralce 12 ur tedensko. Za občinski proračun je bila odvečno breme, saj ji je bilo treba letno odšteti približno stari milijon; med ljudmi pa je veljalo mnenje, da gre v knjižnico tisti, ki si sam ne more kupiti knjig. Vrsto let se situacija ni spremenila; knjižnica je životarila in za svoj obstoj zbirala finančna sredstva v delovnih organizacijah.

Leta 1971 se je knjižnični prostor povečal na sedanjih 62 m²; s pomočjo takratnega republiškega sklada za kulturo je bila nabavljena sodobna oprema. To je omogočilo knjižno zalogo urediti po UDK sistemu in tako omogočiti obiskovalcem prost pristop do knjig.